

[Filt Jensen]

grænsen med de 195 kr. for det deponerbare affald, men jeg ville advare mod, at man går højere op, for så vil der opstå problemer.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Ja, så må jeg have misforstået det, for jeg forstod hr. Filt Jensens første indlæg således, at vi allerede var over det niveau, som var passende, og at det var derfor, hr. Filt Jensen havde fået en masse affald på sin mark. Men det var måske helt forkert forstået?

(Kort bemærkning).

Filt Jensen (V):

Hr. Aage Brusgaard skulle have hørt rigtig efter. Jeg sagde, at jeg advarede imod, at vi kom for højt op, men jeg sagde ikke, at vi for øjeblikket var for højt oppe. Jeg mener også, at jeg, en anden gang jeg var heroppe, sagde, at vi nok har nærmet os det punkt, hvor grænsen er nået.

Riishøj (SF):

Vi har i SF den generelle opfattelse, at ministerens redegørelse indeholder mange rigtige elementer; det har flere andre ordførere også nævnt. På nogle punkter trænges der til en præcisering, og på nogle punkter er der for svage målsætninger, og det vil også præge det, jeg vil sige i det følgende. Det er klart, at tiden ikke tillader at gå i detaljer, men jeg vil da fremhæve de vigtigste punkter.

Det gælder svagheden i målsætningen, og det gælder spørgsmålet om genanvendelse. Vi har, ligesom den socialdemokratiske ordfører nævnte, den opfattelse, at det vil være muligt før udgangen af 1990'erne at nå længere end 50 pct. med hensyn til genanvendelse. Affaldsmængderne er i dag alt for store, og det har vist sig, at det er muligt, oven i købet i flere kommuner, at nå målet på væsentlig kortere tid.

Vi har forstået, at debatten her muligvis vil blive fulgt op af en beretning i udvalget, og det er vi i hvert fald interesseret i, så det vil være muligt for interesserede at kommentere handlingsplanerne med henblik på at få ændringer ind. Der er, som det er nævnt, behov for præciseringer og også på nogle punkter for ændringer, og det skader ikke udvalget at få nogle gode ideer udefra.

Vi kan tilslutte os miljøministerens opfattelse af, at tiden er inde til at revurdere midlerne i miljøpolitikken. Det indgik jo også som et centralt element i den diskussion, der var tidligere på dagen om opfølgning af Riotopmødet, der jo netop var et udtryk for, at vi står over for nogle meget afgørende beslutninger.

Ministeren fastlægger i redegørelsens tre overordnede principper for en fornyet indsats en revurdering, og det er forebyggelse, markedsorientering og ansvarliggørelse. Det er jo nogle gode principper, som, hvis de udfyldes rigtigt, kan være udmærkede. Efter vores opfattelse er det dog forkert, at der ikke er omtalt mere med hensyn til planlægningen og borgernes inddragelse i planlægningen, for det er jo ikke markedskræfterne alene, som kan styre et område som dette. Naturligvis skal der være nogle incitamenter, der skal være nogle afgifter – høje på det mest forurenende og lavere på mere harmløse stoffer – men markedsmechanismen alene kan naturligvis ikke løse problemerne.

Privatisering alene løser det heller ikke. Der er overhovedet ikke nogen garanti for, at et privat firma løser en opgave bedre end et offentligt. Her må kvaliteten være det afgørende. Og fordelene ved offentlige virksomheder på dette område er ofte, at alle borgerne er med, alle betaler, og man kan have nogle ordninger, som gælder for alle.

For SF er indsatsen med hensyn til renere teknologi særdeles afgørende, og det generer os ikke spor, at man bruger et begreb som teknologispring med hensyn til grundlæggende ændringer i produktionsanlæg, sammensætning af råvarer og hjælpestoffer og udformning af nye produkter. En ting er jo ordet, det flotte ord, noget andet er, hvordan det opfyldes i praksis. Det kræver slet og ret et tæt samarbejde mellem virksomheder og forskningen, både forskningen i privat regi og forskningen i offentlige institutioner, og en vekselvirkning herimellem er en betingelse for, at målene kan omsættes i praksis.

SF vil i denne samling fremsætte et forslag om at pålægge virksomhederne et obligatorisk miljøregnskab. Herigennem kan der skabes baggrund for beslutninger om et fremskridt i retning af bedre teknologi. Det skal ikke være regnskab for regnskabets skyld. Det skal være nogle typer regnskaber, som kan pege fremad